

MONTSERRAT ABELLÓ

Poemes

És en aquests
rars moments en què
romanc absent quan
realment sóc.

Tota aquella qui
es desprèn de la
lletra entrada
amb sang.

Tota aquella qui
és prou valenta
per escoltar la
veu que acallen.

Tota aquella qui
no té por de si
mateixa.

Totes aquelles que
esperem que germini
la llavor, som
solidàries.

Montserrat Abelló, *Al cor de les paraules. Obra poètica 1963-2002*, Barcelona: Proa, 2002, p. 333.

Volen gavines
les ales ben esteses
arran de barca.

Els remes s'enlairen
ruixim d'aigua ben blava
que el vent empaita.

Vora la popa
amb alegria escolto
lleu remor d'aigua.

Montserrat Abelló, *Al cor de les paraules. Obra poètica 1963-2002*, Barcelona:
Proa, 2002, p. 336.

A un amic poeta
Paraules

Tu ets l'home
jo, la dona,
que hem buscat
la veritat oculta
al fons de les paraules
nues, sense embuts
ni artificis.

I, de vegades, tu,
des dels teus ulls
d'home, i jo des

dels meus de dona,
encara que fos, tan
sols per un instant,
hem cregut trobar-la.

Montserrat Abelló, *El fred íntim del silenci*, València: Editorial Denes, 2008, p. 13.

Sol, Sola, Soledat

Sol, sola, soledat.
Solitud.

On trobar aquells
i aquelles

que volien
fer-me companyia?

Montserrat Abelló, *El fred íntim del silenci*, València: Editorial Denes, 2008, p. 14.

Hora foscant

Hora foscant,
a la llum encara indecisa
de la lluna, la ciutat plena
de records m'assetja.

I em pregunto si
són de debò els canvis,

els nous invents sorgits

al llarg d'una existència,
quan encara hi queden
tants nusos per desfer.

Montserrat Abelló, *El fred íntim del silenci*, València: Editorial Denes, 2008,
p. 49.